

κατάστασιν πολὺ καλλιτέραν ἀπὸ τὴν σημερινήν· σὰς ἤκουσα σὰς τοὺς ἰδίους νὰ λέγετε ὅτι ὁμοιάζει ξεπεσμένον λόρδον. Καὶ τέλος πάντων ἂν τὸ ὠρολόγιον τοῦτο ἀνίκη πραγματικῶς εἰς τὸν χθεσινὸν κύριον, ἦτον ἀδύνατον νὰ περιέλθῃ εἰς χεῖρας τοῦ Φραγκίσκου δι' ἄλλου τρόπου ἐκτὸς τῆς κλοπῆς; Ἐδῶ ὅπου διατρέχει τις τοσούτους κινδύνους, τίς ἤξυρει ἂν ὁ Φραγκίσκος δὲν ἔδωκεν εἰς τὸν ἀγνωστον ἐκείνον συνδρομὴν ἀξίαν τοιαύτης ἀμοιβῆς; Ἡρωτήσατε ἐκείνον τὸν ξένον; ἤξεύρετε ἂν παραπονῆται διόλου; Θεέ μου! . . . πρέπει λοιπὸν νὰ κρίνατε τόσον εὐκολα! Ἐνθυμηθῆτε προχθὲς ὅτε σὰς διηγέτην τὴν ἱστορίαν ἐκείνου ὅστις ἐκπηγυραῖτο δι' ἐγκλημα τὸ ὅποιον δὲν ἐπραξέ ποτέ· ἐνθυμηθῆτε, ὅτι μέχρις οὗ φανῇ ἡ ἀλήθεια τὸν ἐνομιζάτε ἐνοχον; καὶ ἂν ἦτον εἰς τὴν ἐξουσίαν σας ἠθέλετε βεβαιῶν τὸν τιμωρήσει, καὶ ὁμῶς ἀνεγνωρίσατε ἀκολούθως τὴν ἀθωότητά του. Δὲν συλλογίζεσθε λοιπὸν πόσον θὰ λυπησθε αὐρίον, ἀφοῦ μετὰ τὴν σκληρὰν ταύτην ποινὴν ὁ Φραγκίσκος ἀποθάνῃ, βεβαιωθείσης δὲ τῆς ἀθωότητος αὐτοῦ, ἰδῆτε τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ νὰ σὰς λέγουν κλαίοντες· Ἐρραεύσατε τὸ τέκνον μας χωρὶς νὰ ἦναι ἐνοχον; Αὐτὸ τὸ κατηραμένον ὠρολόγιον, ἡ αἰτία τοῦ θανάτου του, ἦτον δείγμα τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ ξένου, τοῦ ὁποίου τὸ τέκνον μας ἔσωσε τὴν ζωὴν. »

Τοιαῦτα καὶ ἄλλα πολὺ πειστικώτερα ἔλεγεν ἡ Εὐγενία· καὶ ὁμῶς μ' ὅλας τὰς προσπάθειάς τοῦ Ἀγγέλου τοῦ γαιανθρωκωρυχείου, ἀμυδρῶς ἀλλομεν ἂν ὁ Φραγκίσκος θὰ ἐπέζη ἄνευ τῆς μεταλκῆσεως τοῦ ἐργολάβου, ὅστις ἐνθυμηθεὶς ὅποσον ὁ νεανίας οὗτος πρὸ ἦτο συστημένος, καὶ ἀναπολήσας ὅτι, παραδίδων αὐτὸν εἰς τιμωρίαν ἧτις ἡδύνατο καὶ θάνατον νὰ φέρῃ, ἠθέληεν οὐχὶ μόνον ἐπιπληχθῇ παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου, ἀλλὰ καὶ ἐκτεθῇ ἴσως, ἂν, ὡς ἦτο πολὺ πιθανόν, ὁ Φραγκίσκος ἀνέκεν εἰς τάξιν ἀνωτέραν, εἰς κίνδυνον προφανῆ, ἐλύτρωσεν αὐτὸν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν συνεργατῶν του. Ἡ ποινὴ ἦν τῷ ἐπέδαλον ἦτο ἄδικος καὶ ἀποτρόπαιος· χάριν δὲ τῶν παρακλητήσεων τῶν προϊσταμένων, τῶν θρησίων τῶν γυναικῶν καὶ τῶν κρυφῶν τινῶν τῶν ἐργατῶν, πεισθέντων ἐκ τῶν λόγων τῆς Εὐγενίας, οἱ δῆμοι συγκατένευσαν· ἀρρήτως τὸ θῆμά των, ἀφοῦ ὁμῶς ἔλαβον πρότερον τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι μετὰ νέας πληροφορίας, ἂν εὐρεθῇ ἐνοχος, θὰ ὑποστῇ τὴν ποινὴν.

Ὁ Φραγκίσκος εἰσήτησε νὰ λύσῃ τὰς χεῖρας αὐτοῦ, καὶ στραφῇ τότε πρὸς τὴν Εὐγενίαν εἰπε μετὰ δυσκολίας, δίδει ἀπὸ τὸν τρέμον του δὲν ἡδύνατο νὰ κινήσῃ τὴν γλῶσσαν·

— Εὐγενία . . . χάριν σου . . . ἐξηγῶμαι . . .

Ἀλλὰ μόλις ἐπρόφερε λέξεις τινὰς καὶ οἱ γερρακτῆρες αὐτοῦ ἠλλομύθησαν, τὸ πρόσωπόν του ὠχρίασεν, ἔφερε δὲ ταχέως τὴν χεῖρα πρὸς τὸ μέτωπον ὥσαντι ἠσθάνετο πόνον, καὶ ἔπεσαν ἀνέκιστος.

Ἡ Εὐγενία ἀφῆκε φωνὴν φρίκης, οἱ ἐργάται ἠτένισαν μετ' ἀνταρξίας ἀλλήλους, ὁ δὲ ἐργολάβος, ὁ

καὶ μᾶλλον ἐνδικρερόμενος, προσέταξε νὰ ἐκβάλωσι ταχέως τὸν Φραγκίσκον ἐκτὸς τοῦ γαιανθρωκωρυχείου.

Ὁ Φραγκίσκος ἦν ἀληθῶς ἀθῶος· διότι τὴν ἐπιούσαν οἱ προϊστάμενοι ἀνήγγειλαν ὅτι τὸ ὠρολόγιον τοῦ ξένου ὑπάρχει παρ' αὐτῷ. Ὁ Φραγκίσκος ἀνακληθεὶς μετὰ πολλὰς περιποιήσεις εἰς τὴν ζωὴν, δὲν ἠθέλησε πλέον νὰ ἐπιστρέψῃ πλησίον τῶν βαρβάρων συνεργατῶν του. Μόνη ἡ Εὐγενία ἐδέχθη τὴν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεως αὐτοῦ τοῦ ἀποχωρητισμοῦ του.

— Εὐγενία μου, ἂν δύναμιν νὰ σ' ὀνομάσω οὕτω, ἔγραφε πρὸς αὐτήν, χαῖρε καὶ θάρρει! Ἀμφότεροι ἐγγιζομεν εἰς τὸ τέμα· θέλεις δὲ μίθαι ταχέως τίς εἶμαι καὶ πῶς ἐκπληρῶ τὰς ὑποσχέσεις μου.

(Ἐπετα τὸ τέλος).

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

— o o o —

DELLA PITTURA BIZANTINA. Articolo estratto dal giornale greco, la Nuova Pandora, e tradotto da Tommaso Semmola. In Napoli. Dalla Stamperia del Vangelo. 1857. Ἡ τοῦ « Περὶ τῆς Βυζαντινῆς ζωγραφίας. Πραγματεία δημοσιευθεῖσα ἐν τῇ Ν. Πανδώρα, καὶ μεθερμηνευθεῖσα ὑπὸ Θεομὰ Σέρμολα. Ἐν Νεαπόλει. Τύποις Βαλίου 1857.

Μνημονεύομεν ἐνταῦθα τοῦ πονήματος τούτου, οὐχὶ κυρίως ἵνα συγχαρῶμεν τὸν σαρὸν ἡμῶν συνεργάτην Κ. Ν. Σοφοκλῆν Καλούτζην, συγγραφεὰ τοῦ μεταρρασθέντος ἀρθρου (βλ. τὰ φυλλάδια 134 καὶ 135 τῆς Πανδ.), ἀλλ' ἵνα καταδείξωμεν μᾶλλον ὅτι ἡ διανοητικὴ ἐνέργεια τῆς χθὲς δούλης καὶ βεβαρθευμένης Ἑλλάδος, δὲν εἶναι ἀνάξια τῆς προσοχῆς τῆς ἐπιστήμονος Εὐρώπης. Τοιαύτης εὐμενοῦς συγκαταβάσεως ἔσυχον καὶ ἄλλα ἔργα τῆς Πανδώρας ἐν τε τῇ Γερμανίᾳ, τῇ Ἀγγλίᾳ καὶ τῇ Γαλλίᾳ.

ΙΠΠΟΚΑΜΠΟΣ.

(Λατ. *Ippocampus*. Ἀγγλ. *Sea-horse*.

Ἰσπακ. *Caulinho*. Ἰταλ. *Biscia*.

— o o o —

Τοιοῦτον φέρει ὄνομα ὁ ἐν τῇ παρουσίᾳ εἰκονογραφικῶς παριστάμενος ἰχθύς, ὄνομα φαντασίας μᾶλλον ἢ τῆς ἐπιστήμης· παρέρχεται δὲ, οὐχὶ ὡς τινες ὑπολαμβάνουσιν, ἐκ τοῦ Ἰπποκ καμπτός, ἀλλ' ἐκ τοῦ Ἰππος καὶ Κάμπη, διὰ τὸ ἔχειν κεφαλὴν ἵππου, σῶμα δὲ κάμπης. Καὶ τὸ μὲν σῶμα τοῦ ἱπποκάμπου περικαλύπτεται ὑπὸ σκληρῶν κρικατῶν ρολιδῶν ἐπικειμένων ἀλλήλαις· ἡ δὲ οὐρὰ εἶναι ἀγκιστροειδής, ἔχουσα ὀξεία κέντρα ἐπὶ τῆς ἀρχῆς· Ἀνωθεν δὲ τῆς κεφαλῆς καὶ ἐπὶ τῆς ῥάχης αὐτοῦ